

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/78/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200911
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200911.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: INVESTEX GROUP, s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 36 034 665, zastúpeného Advokátskou kanceláriou BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti s.r.o., so sídlom J. Kozáčka 13E, Zvolen, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/1056554/2012/5060-r zo dňa 12. júla 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2012-66 zo dňa 12. júna 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2012-66 z 12. júna 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 24S/105/2012-66 zo dňa 12. júna 2013 zastavil konanie a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že v danej veci správca dane - Daňový úrad Banská Bystrica, pobočka Zvolen priznal žalobcovi úrok zo sumy daňového preplatku vo výške 352 099 € na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie február 2007 vo výške 3-násobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej posledný deň lehoty, v ktorej mala byť suma daňového preplatku vrátená podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“). Ak 3-násobok nedosiahne 10%, pri výpočte úroku sa namiesto 3-násobku použije ročná úroková sadzba 10%. Výslovil, že priznaný úrok bude zaplatený do 15 dní od doručenia rozhodnutia o priznaní úroku alebo použitý podľa § 55 ods. 6 a 7 daňového poriadku.

Ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán vychádzal zo skutočnosti, že u žalobcu bola vykonaná kontrola oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2007. Kontrola bola ukončená protokolom zo dňa 15. augusta 2008. Rozhodnutím zo dňa 25. septembra 2008 správca dane nepriznal nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní vo výške 19 995 626,00 Sk (663 733,19 €) a priznal nadmerný odpočet vo výške 2 681 146,00 Sk (88 997,74 €). Následne krajský súd svojím rozsudkom sp. zn. 24S/6/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. februára

2012, zrušil rozhodnutie správcu dane na základe skutočností v ňom uvedených. Žalobcovi vznikol nárok na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie február už po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania za zdaňovacie obdobie nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom nadmerný odpočet vznikol. S ohľadom na uvedené konštatoval, že takto bol založený dôvod na vyplatenie úroku daňového preplatku.

Ďalej dal do pozornosti, že žalovaný sa vo svojom zrušujúcom rozhodnutí oprel o tú skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici, pobočka Zvolen bolo vydané v rozpore so všeobecne záväzným predpisom, pretože bolo vydané predčasne, keďže neprebehlo ďalšie konanie v zmysle záverov rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici. Preto súd prvého stupňa, plne sa stotožniac s uvedeným záverom žalovaného, konanie zastavil. Súčasne vyslovil, že nakoľko rozhodnutie o vyplatení úroku bolo vydané predčasne, rozhodnutie nadriadeného orgánu, ktorým toto bolo zrušené, nemôže byť predmetom preskúmania súdu.

Zároveň súd prvého stupňa dodal, že plne súhlasí s vecnými a právnymi argumentmi žalobcu, pokiaľ ide o zákonnú úpravu vyplatenia úrokov z preplatku z DPH, avšak napriek tomuto konštatovaniu platí, že rozhodnutím o vyhovení žiadosti na vyplatenie úroku predbieha rozhodnutie vo veci samej, i keď vo veci bol vyslovený jasný právny názor a záver ohľadne vrátenia nadmerného odpočtu DPH. Mal za nesporné, že kým sa neskončí daňové konanie, vo veci samej právoplatne nie je možné rozhodnúť o priznaní úrokov zo sumy daňového preplatku, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), navrhujúc, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2012-66 zo dňa 12. júna 2013 v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Krajskému súdu vyčítal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súčasne namietajú, že je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Ďalej uviedol, že rozhodnutia, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom v rámci správneho súdnictva, sú jednoznačne vymedzené v § 248 OSP a v danom prípade aj v § 78 daňového poriadku, zdôrazňujúc, že žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, ani daňového poriadku, resp. iného právneho predpisu neustanovuje, že by napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo možné preskúmať súdom v rámci správneho súdnictva. Vádu nesprávneho právneho posúdenia veci videl práve v závere súdu prvého stupňa, ktorý medzi rozhodnutia, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom, zaradil aj napadnuté rozhodnutie žalovaného. Mal za to, že nesprávnou aplikáciou § 250d ods. 3 OSP súdom prvého stupňa, boli porušené základné práva žalobcu na súdnu ochranu, garantované čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR, nakoľko zastavenie konania v správnom súdnictve bez zákonného dôvodu predstavuje odmietnutie spravodlivosti. Ďalej namieta, že krajský súd pri skúmaní podmienok konania v rámci správneho súdnictva v zmysle § 250d ods. 3 OSP nebol oprávnený posudzovať prípadnú predčasnú rozhodnutia Daňového úradu v Banskej Bystrici, pobočka Zvolen o vyplatení úroku. Súčasne ako procesné pochybenie zo strany súdu prvého stupňa vnímal aj skutočnosť, keď tento s ohľadom na § 250e OSP v danom prípade žalovanému umožnil rozsiahle vyjadrenie k žalobe, v ktorom zaujal právne stanovisko a žiadal žalobu podľa § 250j OSP ako nedôvodnú zamietnuť. Uvedené konanie súdu pokladal za rozporné s nasledovným rozhodnutím o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP. Rovnako tak namieta, že vydaním napadnutého uznesenia bola žalobcovi odňatá možnosť vyjadriť sa k skutočnostiam uvedeným v písomnom vyjadrení žalovaného zo dňa 22. októbra 2012, teda mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Krajskému súdu taktiež vyčítal, že napadnuté uznesenie je zdôvodnené výhradne tým, že pôvodné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o vyplatení úroku je predčasné, preto napadnuté rozhodnutie nadriadeného orgánu - žalovaného nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Zároveň poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia neuviedol, z akého dôvodu a v zmysle akých právnych predpisov má byť prvostupňové rozhodnutie správcu dane o vyplatení úroku predčasné, resp. z akého dôvodu a v zmysle akých právnych predpisov má byť napadnuté rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné. Nakoľko v napadnutom uznesení uvedené zdôvodnenie absentuje, pokladal toto uznesenie za neodôvodnené, a teda nepreskúmateľné, keďže nie je

zjavné, akými úvahami sa prvostupňový súd riadil pri jeho vydaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2012-66 zo dňa 12. júna 2013 potvrdil. Súčasne poukázal na vyjadrenie žalovaného k žalobnému návrhu s tým, že sa ho plne pridržiava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou odvolacieho súdu bolo rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2012-66 zo dňa 12. júna 2013, ktorým zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/1056554/2012/5060-r zo dňa 12. júla 2012, ktorým tento zrušil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9614301/5/493733/2012 zo dňa 11. júna 2012 vo veci priznania úroku zo sumy daňového preplatku podľa § 79 ods. 3 daňového poriadku vo výške 325 099 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2007 žalobcovi.

V súvislosti so skúmaním dôvodnosti rozhodnutia o zastavení konania je nevyhnutné, aby bolo dostatočne odôvodnené, lebo inak by nebolo možné urobiť záver, z akých dôvodov k zastaveniu konania došlo.

V danom prípade sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu o nedostatočne odôvodnenom uznesení o zastavení konania. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje uznesenie iba poukazom na záver žalovaného, že prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici, pobočka Zvolen bolo vydané v rozpore so všeobecne záväzným predpisom, pretože bolo vydané predčasne, keďže neprebehlo ďalšie konanie v zmysle záverov rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/6/2009-304 zo dňa 14. decembra 2011, súčasne uvádzajúc, že s ohľadom na predčasné vydanie rozhodnutia o vyplatení úroku, potom rozhodnutie nadriadeného orgánu, ktorým toto bolo zrušené, nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Teda svoj záver o zastavení konania riadne neodôvodnil.

Odvolací súd po dôkladnom oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia dospel k záveru, že spôsob odôvodnenia tohto uznesenia nie je ústavne a zákonne konformný. Krajský súd totiž v odôvodnení neuviedol, podľa akého zákonného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku postupoval, keď konanie zastavil. Zároveň opomenul v odôvodnení uviesť dôvody, ktoré ho viedli k prijatiu uznesenia, a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Z tohto titulu aj s ohľadom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu je arbitrárne.

Z uvedeného je zjavné, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP dôvod na zrušenie rozhodnutia, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takou vadou, nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V novom konaní sa krajský súd bude vecou opätovne zaoberať, svoje rozhodnutie riadne odôvodní a rozhodne znova aj o trovách pôvodného a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP). Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.